

Arrest

nr. 335 130 van 29 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 4 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 juli 2025.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 24 maart 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 24 februari 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat zij een verblijfsvergunning ontving die nog geldig is tot en met tot en met 23 februari 2026 (administratief dossier, map 6, landeninformatie, Schrijven Griekse Dublinunit van 2 november 2023).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Zij geeft bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat er geen medische problemen zijn waarmee rekening gehouden dient te worden (NPO, p. 4). Hieruit kan aldus niet afgeleid worden dat verzoekende partij kampt met medische of

psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Verzoekende partij brengt wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Verzoekende partij is een drieëntwintigjarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 24 februari 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat zij een verblijfsvergunning ontving die nog geldig is tot en met 23 februari 2026 (administratief dossier, map 6, landeninformatie, Schrijven Griekse Dublinunit van 2 november 2023). Dit is in overeenstemming met de algemene informatie waaruit blijkt dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 243). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het feit dat haar documenten gestolen zouden zijn, doet aan bovenstaande geen afbreuk (NPO, p. 5). Bovendien betreft deze diefstal een loutere bewering. Verzoekende partij heeft hiervan geen melding gemaakt bij de politie omdat zij niet wil teruggaan naar Griekenland en deze documenten niet belangrijk vindt.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat verzoekende partij de intentie had om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland. Zij ontving de vluchtelingenstatus in Griekenland op 24 februari 2023 en reeds in april 2023 reisde zij door naar België om hier op 25 april 2023 aan te komen. Zij verbleef aldus slechts twee maanden na het verkrijgen van haar beschermingsstatus in Griekenland. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van zulk kort verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien heeft zij slechts zeer beperkte stappen gezet om zich te integreren in Griekenland. Zij verklaarde werk gezocht te hebben in Griekenland, maar dit niet gevonden te hebben. Zij probeerde op Kos in een supermarkt te werken, maar dit was niet toegelaten omdat zij op dat moment nog niet over een Griekse verblijfsvergunning beschikte. Later deed zij geen poging meer om een job te vinden (NPO, p. 10). Nochtans blijkt uit haar verklaringen dat zij beschikte over de nodige documenten om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Zij ontving namelijk zowel een AFM als een AMKA (NPO, p. 11). Uit algemene informatie blijkt namelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA/PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2023). Verder blijkt ook uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij er steeds in slaagde om een dak boven haar hoofd te hebben. In Athene verbleef zij met haar vrienden in een huurhuis en in Thessaloniki kon zij een appartement huren (NPO, p. 8-9). Zij kon de huur betalen doordat zij geld opgestuurd kreeg van haar neef. Zij had in Griekenland sociale contacten, met mensen die daar tot op heden nog steeds wonen, zij slaagde erin om steeds een dak boven haar hoofd te hebben en via haar neef legde zij contact met een advocaat die haar adres regelde (NPO, p. 9-10). Hieruit blijkt een voldoende mate van zelfredzaamheid. Zij slaagt er aldus niet in om concreet aan te tonen dat zij ernstige stappen ondernomen heeft om haar rechten te doen gelden en zich te integreren in Griekenland. Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift aanhaalt dat zij slachtoffer was van discriminatie en racisme in Griekenland, onder andere door de Griekse politie, waarbij zij verwijst naar enkele ervaringen met de politie, dient opgemerkt te worden dat de feiten waarnaar verzoekende partij verwijst op zich niet voldoende zijn om te spreken van een mensonterende of vernederende behandeling. Het betroffen identiteitscontroles met fouilleringen door de politie en een trap van een agent tijdens een controle (NPO, p. 12-13). Bovendien blijkt dat verzoekende partij naar aanleiding van deze ervaringen geen pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties hoewel hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet (NPO, p. 13).

Waar verzoekende partij bovendien stelt dat de rechtstreekse reden voor haar vertrek uit Griekenland het feit is dat zij aangevallen werd door de moordenaar van haar vader en later ook door diens verwanten, moet worden opgemerkt dat verzoekende partij hieromtrent eerder vage verklaringen aflegde en hiervan geen begin van bewijs voorlegt (NPO, p. 18). Daarenboven heeft verzoekende partij naar aanleiding van deze

ervaringen geen pogingen ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet. Zij ging niet naar de politie in Griekenland. Verzoekende partij kan dan ook niet zonder meer in het verzoekschrift stellen dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet effectief is als zij geen poging gedaan heeft om deze bescherming te krijgen (NPO, p. 14 en 16).

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij blijft hier in gebreke. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de situatie in haar land van herkomst, namelijk Palestina, aangezien in casu haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland beoordeeld wordt. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar haar verklaringen die betrekking hebben op de situatie in en haar redenen voor vertrek uit Palestina.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 september 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP verwijst naar het pleidooi in de zaak nr. 3 op de rol wat betreft de situatie in Griekenland en Gaza.

Wat haar eigen situatie betreft: ze is 23 jaar oud, deed haar VIB in mei '23 en pas in ma. '25 werd haar VIB onontvankelijk verklaard, zonder rekening te houden met haar kwetsbaar profiel en ze vreest er tevens slachtoffer te worden van een HAMAS-vluchteling die jaren geleden haar vader vermoord heeft. In Griekenland verbleef ze 4 maand zonder enige steun, taallessen, woonst, geen vast werk noch loon, zonder enig toekomstperspectief. Ze verwijst naar het neergelegde attest om haar kwetsbaarheid te bewijzen. De bestreden beslissing houdt geen rekening met welk impact dit alles heeft op haar gemoedstoestand, net als de situatie in Gaza. Bij terugkeer loopt ze het risico op verregaande deprivatie.

De kamervoorzitter vraagt wie het attest heeft ondertekend, nu er wel een handtekening op staat maar geen naam. VzP stelt dit te vragen aan haar dominus litis die dit aan de Raad zal laten weten, want ter terechtzitting kan niemand zeggen wie het attest opgesteld en ondertekend heeft.”

In zaak 3 op de rol, waar verzoekende partij naar verwijst, wordt het volgende gepleit (pv terechtzitting):

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Zij merkt op dat het verzoek tot horen technisch niet gebruikt kan worden als AN. VzP legt daarom de inhoud van de vraag tot horen neer als een AN.

Ze verwijst voor de algemene situatie inzake Griekenland en Gaza. VzP verwijst naar het RSA dat Griekenland over onvoldoende middelen beschikt om erkende personen te ondersteunen zodat het vermoeden van het CGVS hieromtrent niet klopt. Het door het CGVS gestelde vermoeden dat Griekenland de mogelijkheid heeft om mensen op te vangen wordt tegengesproken door de RSA-verslagen waarbij gesteld wordt dat er geen toegang is tot woonst/taallessen/medische zorgen/werk. Bovendien is er het probleem van discriminatie en racisme. Ze loopt het risico slachtoffer te worden van drugsbendes, uitbuiting door werkgevers zoals niet uitbetalen van het loon. Dit alles wordt mee georkestreerd door de Griekse staat: er is de versnipperde organisatie van de basisvoorzieningen zoals documenten nodig voor huisvesting en medische zorgen, waarbij 6 verschillende overheidsinstanties zijn betrokken; zelfs advocaten moeten betaald worden om een verblijfsvergunning te bekomen. En zelfs als je documenten hebt ben je niet gerust, zo val je ook maanden zonder rechten bij verlies ervan. ADET wordt gedeactiveerd bij een niet-regelmatig verblijf in Griekenland: dit is zo in vele dossiers. Dit betekent geen sociale voorzieningen meer zoals toegang tot het Heliosprogramma. De lange procedure-behandeltijd in België door het CGVS draagt zo ook bij aan het ontoegankelijk worden van de voorzieningen waarop erkende vluchtelingen gedurende het 1ste jaar beroep kunnen doen. Ze volgt de technische manier van werken van het CGVS niet. De algemene situatie in Griekenland is niet onder controle. Ze wijst op de opgesmukte cijfers door Griekenland voor de Europese instanties waardoor een sfeer gecreëerd wordt dat de Griekse overheid wel in staat is om hulp te bieden quod non volgens verslag van RSA, de eerder neergelegde AN van het CGVS kan dan ook niet gevolgd worden dienaangaande.

Wat haar persoonlijke situatie betreft: ze is een UNRWA-vluchteling, geboren in een vluchtelingenkamp in apr. 2004, amper 18 jaar oud bij haar aankomst in okt. '22 in Griekenland. Ze werd in elkaar geslagen door de politie in het opvangkamp, vond geen werk, heeft steun gezocht bij ondersteunende organisaties, kreeg steun vanuit Gaza (staat haaks op haar zgnde zelfredzaamheid zoals het CG oordeelt in de bestreden beslissing), hulp vanuit Gaza is nu een illusie geworden. Ze heeft haar documenten weggegooid omwille van geen vertrouwen en toch teruggestuurd te worden, ze waren slechts geldig tot okt. '25. En ze wijst op eerdere pleidooien inzake het probleem van hernieuwen/verlengen van documenten en op het risico in een “gat te vallen”. Ze heeft een attest dakloosheid gekregen waarmee ze het bewijs levert van de mission impossible voor de Griekse overheid en de organisaties. Ze had de keuze om terug te keren naar Gaza, te creperen in Griekenland of naar België komen. Zo heeft ze familie uit Gaza hier in België die erkend zijn. Haar ouders leven in slechte toestand in Gaza, zij probeert ze bij te staan, ze heeft hier een broer met slechts een nier die hier erkend is omwille van diens medische situatie. Ze krijgt veel steun van hem wat goed is voor haar welzijn (en vice versa). Ze volhardt in de middelen. Intussen is haar neef met kanker hier toegekomen, deze

begeleidt zij bij diens behandeling in het ziekenhuis, hij was in kritieke toestand temeer diens vader overleden is en hij meer opvang behoeft. Deze neef is recent ook erkend en zij legt hiervan stukken neer bij AN. Zij wil graag haar familieleden hier verder kunnen ondersteunen."

4.2. Op 2 september 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota met een psychologisch verslag van 28 augustus 2025 neer.

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting met voormeld betoog en aanvullende nota geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 8 juli 2025.

Vooreerst wordt waar kritiek wordt geuit aan het adres van de verwerende partij benadrukt dat niet de beslissing van de verwerende partij maar wel voormelde beschikking van 8 juli 2025 het voorwerp uitmaakt van de vraag tot horen, zoals ter zitting uitdrukkelijk werd aangegeven.

In zoverre verzoekende partij de algemene situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland aankaart, wordt verwezen naar hetgeen hierover in de beschikking (in punt 3) op grond van de beschikbare landeninformatie wordt geoordeeld. Er worden geen elementen of argumenten aangebracht die anders doen oordelen.

Wat betreft verzoekende partij haar situatie wordt herhaald dat zij op 24 februari 2023 in Griekenland de vluchtelingenstatus kreeg toegekend en een Grieks verblijfsvergunning kreeg die nog geldig is tot en met 23 februari 2026. Zij betwist dit niet.

Ter zitting benadrukt verzoekende partij haar kwetsbaar profiel, waarbij ze verwijst naar het door haar bij aanvullende nota op 2 september 2025 overgemaakt "psychologisch verslag" van een gezondheidspraktijk, waarvan bij gebrek aan de vermelding van naam en beroep in het verslag niet kan worden nagegaan door wie en in welke functie het precies werd opgesteld: therapeut, psycholoog of psychiater dan wel andere. Gelet op het gegeven dat het niet duidelijk is wie dit verslag opgesteld heeft, kan er ook geen bewijswaarde aan toegekend worden. Het gegeven dat het document opgesteld is op briefpapier van een gezondheidspraktijk, en een handtekening bevat is op zich onvoldoende om hetgeen hiervoor uiteengezet werd, te weerleggen.

In zoverre kan aangenomen worden dat verzoekende partij met psychologische problemen kampt, zoals o.a. angst-, stress- en slaapproblemen en stemmingswisselingen, kan niet worden afgeleid dat verzoekende partij over een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de al ruim aangehaalde relevante rechtspraak van het Hof van Justitie beschikt die belangrijke gevolgen zou hebben voor haar zelfstandig functioneren, laat staan dermate dat het haar zou verhinderen om haar rechten verbonden aan haar internationale beschermingsstatus in Griekenland te laten gelden en waardoor bij terugkeer een risico op een situatie in de zin van artikel 3 van het EVRM of het hiermee overeenstemmende artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU dreigt. Het 'psychologisch verslag', dat vermeldt dat *"Dit verslag werd opgemaakt op vraag van de cliënt in het kader van zijn asielprocedure"*, maakt daarentegen gewag van een verbetering van de psychische situatie van verzoekende partij, o.a. in die zin dat ze terug gemotiveerd is om te studeren en opnieuw te starten ondanks een terugval. Dat verzoekende partij, over wie het verslag voorts onder andere vermeldt dat ze tijdelijk heeft gewerkt en structuur probeert te vinden via sport en sociale contacten en dat zij een grote verantwoordelijkheid voelt voor en voortdurend bezorgd is om haar familie in Gaza, niet of onvoldoende zelfredzaam zou zijn om in haar levensbehoeftes te voorzien, blijkt nergens uit en wordt niet aangetoond. Hieraan wordt nog toegevoegd dat hoewel niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologisch impact kan hebben op verzoekende partij, niet kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Noch uit de bijgebrachte documenten noch uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat haar psychische aandoeningen belangrijke negatieve gevolgen voor haar zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken of beroep zal kunnen doen op sociale bijstand. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Waar verzoekende partij ter zitting opwerpt dat ze 4 maanden in Griekenland heeft gebleven zonder enige steun, taalles, woonst, vast werk en loon en enig toekomstperspectief, gaat ze geheel voorbij aan hetgeen in de beschikking concreet wordt vastgesteld en uiteengezet inzake de korte periode, met name van slechts 2 maanden, dat ze in Griekenland is gebleven nadat ze er internationale bescherming heeft gekregen en aangaande haar zeer beperkte inspanningen om zich als statushouder in de Griekse samenleving te integreren. De Raad herneemt en beklemtoont in dit verband volgende grond van de beschikking (in punt 6): *"Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder*

meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat verzoekende partij de intentie had om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland. Zij ontving de vluchtelingenstatus in Griekenland op 24 februari 2023 en reeds in april 2023 reisde zij door naar België om hier op 25 april 2023 aan te komen. Zij verbleef aldus slechts twee maanden na het verkrijgen van haar beschermingsstatus in Griekenland. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van zulk kort verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien heeft zij slechts zeer beperkte stappen gezet om zich te integreren in Griekenland. Zij verklaarde werk gezocht te hebben in Griekenland, maar dit niet gevonden te hebben. Zij probeerde op Kos in een supermarkt te werken, maar dit was niet toegelaten omdat zij op dat moment nog niet over een Griekse verblijfsvergunning beschikte. Later deed zij geen poging meer om een job te vinden (NPO, p. 10). Nochtans blijkt uit haar verklaringen dat zij beschikte over de nodige documenten om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Zij ontving namelijk zowel een AFM als een AMKA (NPO, p. 11). Uit algemene informatie blijkt namelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA/PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2023). Verder blijkt ook uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij er steeds in slaagde om een dak boven haar hoofd te hebben. In Athene verbleef zij met haar vrienden in een huurhuis en in Thessaloniki kon zij een appartement huren (NPO, p. 8-9). Zij kon de huur betalen doordat zij geld opgestuurd kreeg van haar neef. Zij had in Griekenland sociale contacten, met mensen die daar tot op heden nog steeds wonen, zij slaagde erin om steeds een dak boven haar hoofd te hebben en via haar neef legde zij contact met een advocaat die haar adres regelde (NPO, p. 9-10). Hieruit blijkt een voldoende mate van zelfredzaamheid. Zij slaagt er aldus niet in om concreet aan te tonen dat zij ernstige stappen ondernomen heeft om haar rechten te doen gelden en zich te integreren in Griekenland. Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput." Bij gebrek aan enige concrete, laat staan dienstige repliek hiertegen van verzoekende partij, die voormelde bevindingen geheel ongemoeid en onbesproken laat ter zitting, blijven deze onverminderd overeind. Hieraan wordt ten overvloede nog toegevoegd dat naast een neef die haar in het verleden financieel steunde en naast haar sociale contacten met mensen in Griekenland die daar blijkens haar eerdere verklaringen nog steeds wonen, verzoekende partij blijkens voormeld psychologisch verslag ook over een netwerk van familie in België (zus) en in Duitsland beschikt, die haar in geval van eventuele moeilijkheden in de toekomst bij terugkeer naar Griekenland eventueel steun kan bieden.

Wat de ter zitting opnieuw aangehaalde vrees betreft van verzoekende partij om slachtoffer te worden van een Hamas-vluchteling die jaren geleden haar vader zou hebben vermoord, wordt verwezen naar hetgeen hierover in de beschikking wordt opgemerkt, in punt 6. Verzoekende partij brengt hier niets tegen in waardoor dit gehandhaafd blijft.

De situatie in en verwijzing naar Gaza / Palestina is, hoe betreurenswaardig ook, ter zake niet dienstig gelet op de internationale bescherming die verzoekende partij in Griekenland geniet en waarvan zij niet aantoont dat deze niet meer actueel of toereikend is. Dit werd reeds eerder al aangegeven in de beschikking.

Verzoekende partij kaart ter zitting nog het lange tijdsverloop aan tussen het indienen van haar beschermingsverzoek in België in (mei) 2023 en de dag dat het CGVS hierin de niet-ontvankelijkheidsbeslissing nam (24 maart 2025), zonder enige link te leggen met en dit enigszins te betrekken op de grond van de beschikking van 8 juli 2025. Ze gaat verder niet concreet in op en formuleert voor het overige geen repliek op de beschikking.

Nergens blijkt uit dat verzoekende partij haar situatie in Griekenland een was van of dat bij een terugkeer naar Griekenland een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in de al aangehaalde relevante rechtspraak, met name een situatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Verzoekende partij toont het tegendeel niet *in concreto* aan.

Tot slot wordt benadrukt dat elk dossier op individuele basis dient te worden onderzocht en beoordeeld, waardoor verzoekende partij ter zitting voor het overige niet dienstig of nuttig kan verwijzen naar andere

zaken op de rol. *In casu* kan en mag slechts rekening worden gehouden met de elementen van het voorliggend dossier.

6. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Derhalve brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS